

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ

Pet 269/
X 963

ΤΟΥ ὍΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ἡΜΩΝ.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ.

Νῦν δὲ δεύτερον τύποις ἐκδοθεῖσα δι' ἀδείας τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἴκου
μνηκοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.

Καὶ δι' ἐξόδων καὶ ἐπιμελείας τοῦ Παναγιωτάτου ἐν Τερομονάχοις κυρίου
Θεοδοσίου Προηγουμένου τῆς κατὰ τὸ Ἁγίανυμον Ὄρος
Ἱεράς καὶ Σεβασμίας μονῆς τοῦ Σταυροκλήτου, ἡ
τοῦ καὶ Ἐπιτρόπου τῆς κοινότητος
χηματίσαντος.

πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν Ὀρθοδόξων.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει. α.ω.θ'.

ΜΗΝΙΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΚΣ'.

Τῷ Ὁσίῳ Πατρὶς ἡμῶν Στυλιανῷ τῷ Παφλαγόνος. Ἐσπέρας σιχολογῶμεν τὸ, Μακάριος ἀνήρ. τὸ ἅ. Ἀντίφωνον εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'.
ἢ ψάλλομεν τὰ σιχηρὰ προσόμοια, Ποίημα Γεωργίῳ τῷ ἐκ Τραπεζέντος.

Ἦχος ἁ. Τῶν ἑρανίων ταγματῶν.

Τῆς σωτηρίας καὶ θείας Φανῆς κατήκοος, Στυλιανῷ τρισμάκαρ, γεγονῶς ἀπὸ βρέφους, κατέλιπες ἐμφρόνως, πάντα φθαρτὰ, καὶ Θεῷ ἠκολούθησας· ὅθεν ἐδέξω τῶν πόνων τὴν ἀμοιβὴν, σὺν ἀγγέλοις δόξασθαι βουλομένης.

Τὴν κοσμικὴν ἀπεσείσω μάκαρ διπάθειαν, Στυλιανῷ θεόφρον, καὶ σαυτὸν ἐν σπηλαίῳ, κατέκλεισας γενναίως, ὅθεν τροφὴν, ἑρανοθεν δεχόμενος, κατηξιώθης γενέσθαι θαυματουργός, ὀλετῆρ παθῶν θεότοφς.

Τὴν τῶν μητέρων ἀνίαν εἰς ἀγαλλίαν, μετασκληράζεις πάτερ, δούτεχνίαν παρέχων, τοῖς βρέφεσι δὲ ζῆν τε, ἢ διεκτείν, ὡς ζωῆς τελῶν ἔμπλεως, Στυλιανῷ τῆς πανσόφου ἢ ἀληθοῦς, τῆς ζωῆς πάντα ἀνθρώπων.

Ἔτερα προσόμοια, Ποίημα Μητροφάνου Γεργοῦ τῷ ἐκ Δαδώνης.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανδύφημοι μαρτυρεῖς ὑμᾶς.

Ὡς ἄλλων Θεός σε Σαμεὴλ, ἐκ κοιλίας ὅσπερ, Στυλιανῷ καθηγίασε, κατοικητήριον, πνόςματος ἀγίου, προειδώς σε μέλλοντα, γενέσθαι ἢ τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, καθυποτάζοντα· ἐκ παντοίων ἐν κακῶν ἡμᾶς, ἢ θανάτῳ, ῥύσαι τῆς τιμῶντας σε.

Στύλος μοναζῶν Στυλιανῷ, ὄντως ἐχρημάτισας, ὑπερβαλὼν ταῖς ἀσκήτεσι, σκληραγωγίαις τε, ἐπιπόνοις πάντας, ὅθεν ἢ ἑρανιον, τροφὴν ὑπὸ Ἀγγέλου θεοπόνουσε, ἐδέξω χάριν τε, ἑρανοθεν τὰ ἀνάτα, τῷ ἰάσθαι, πάθι ἀξιάγασε.

Ἡνίκα κυέσας δι' αὐτῆς, τῶν βρεφῶν τῆς θνήσκουσ, ἀτέκνης ἄωρος θάνατος, ἐποίησεν ὅσπερ, τότε αἱ μητέρες, σὺ τὸ θεῖον ὄνομα, θερμῶς ἐπικαλέσασθαι τάχιιστα,
μετα-

μετεσκόβάζοντο, ταῖς σεπταῖς σε πρὸς τὸν Κύριον, μεσιτείαις, αὐθις πρὸς τὸ γόμνον.

Δόξα Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ ΠαΦλαγόνος κλέος, ἢ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τὸν Στυλιανὸν τὸν Θεῖον, ἐγκωμίων ἀνθεσι κατασέψωμεν. ἔτος γὰρ ἀγιαθεὶς ἐκ μητρικῆς νηδύος, ἐν ἀρεταῖς διέπρεψε, προσέδοτος τῷ Θεῷ αὐτὸν ἢ προσερίσαντος, ἢ πολλῶν θαυμάτων αὐτοεργὸς ἀνεδέχθη, ἰατῆρ τε νοσημάτων ποικίλων, πρὸς τεκνογονίαν τὰς ἀτεχνύσας μετασκόβάζων, ὀνομασί αὐτὸν ἐπικαλεμένης, ἢ εἰκόνας χρωματεργύσας, τὴν αὐτῆ ἐμφέρειαν Φερέσας, ἢ ταῖς διχαῖς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πικροτάτη θανάτη ἢ ἄωρε, τὲς ἡμῶν παιδας ῥύσας, ἢ ἀζώσων πάντας, τῆς ἑρανίς βασιλείας σε.

Καὶ νῦν, Ὁ βασιλεὺς τῶν ἑρανῶν.

Εἶσοδος τὸ, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκέμνον τῆς ἡμέρας, ἢ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεῷ, ἢ ἐμὴ ἀψιται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνήσκει, ἢ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἶναι κολαθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδολοίτες, μεγάλα διεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέρασεν αὐτὲς, ἢ εἶρεν αὐτὲς ἀζῆς ἑαυτῆ ὡς χρυσὸν ἐν χωνοβυτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτὲς, ἢ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὲς, ἢ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάψωσι, ἢ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμύνονται· κρινῶσιν ἔθνη, ἢ κρατήσωσι λαῶν, ἢ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὲς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσονται ἀλήθειαν, ἢ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμυῶσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις ἢ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῆ, ἢ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῆ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαλοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, ἢ ἐν Κυρίῳ ὁ μῦθος αὐτῶν, ἢ ἡ Φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίσῳ· διὰ τῆτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς ἀπρεπέας, ἢ τὸ διάδημα τῆ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῆ δεξιᾷ αὐτῆ σκεπάσει αὐτὲς, ἢ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήψονται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῆ, ἢ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμνησαν ἐχθρῶν, ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρείσιν

κρείσιν ἀνυπόκριτὸν· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὄξυνει δὲ ἀπὸ τῶν ὀργῶν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τῆς παραφρονίας, πορφύσσονται δύσοχοι βολίδες ἀσεπῶν, ἢ ὡς ἀπὸ δίκυλλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπισκοπῶν ἀλθενται, ἢ ἐκ πετροβόλου θυμῆ πλήρης ἐπιφύσσονται χάλαζαι· ἀγαγκτήσεται κατ' αὐτῶν Ἰδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύττειν ἀποτόμως ἀντιθήσεται αὐτοῖς πνέσμα δυνάμεως, ἢ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτὲς, ἢ ἐρημώσεται πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, ἢ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνας δυναστῶν· ἀκῶσεται ἐν βασιλείς καὶ σύνετε, μάθετε δικασαὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσαθε οἱ κρατέντες πλήθους ἢ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, ἢ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίσῳ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαλοι εἶναι Φθᾶση τελευτήσας, ἐν ἀναπαύσει ἔσαι· γῆρας γὰρ τίμιον, ἐ τὸ πολυχρόνιον, ἔτε ἀριθμῶ ἔτων μεμέτρηται, πολλὰ δὲ εἰς Φρόνησις ἀνθρώπων, ἢ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλιδωτος· δῆρατος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, ἢ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη, ἠεράγη μὴ κακία ἀλλάγη σύνεσιν αὐτῆ, ἢ δόλος ἀπατήσι ψυχῆν αὐτῆ· βασκανία γὰρ Φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, ἢ ἐμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλάσει νῦν ἄκακον, τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρέονες μακρῆς ἀρετῆ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτῆ, διὰ τῆτο ἔσπύσων ἐκ μέρεσ ποιηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες ἢ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοῖτον, ὅτι χάρις ἢ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῆ, ἢ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῆ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἰδιόμελα Ἦχος πλ. α'.

Ὡς ἄλλον Σαμὴλ ὁ Θεὸς σε ἠγάσεν, ἐκ νηδύος αὐτῆς Στυλιανέ, ὁ προειδῶς σε τὴν πρῆθ· σιν, ἢ ἐργοῖς καὶ ἀγῶτιν ἀσκητικοῖς διαβεβαιήμενος, σπῆλαιον οἰκῶν, ἔζης ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἐνθα σοι ἢ τροφὴ ὑψ' ἀγίης χορηγεῖται Ἀγγέλῳ, ἢ θαυμάτων τὰ παράδοξα θρανόθω σοι καταπέμπεται· ἔθω ἢ μητράσιν ἀτεχνύσας, τὴν τεκνογονίαν χαρίζῃ, ἢ ποικίλοις νοσήμασι, τὴν ἴασιν παρέχεις τοῖς νοσῶσι· διὸ ἢ αὐτοῖς ἡμῖν, τοῖς ἐκτελεῖσι τὴν πάνσεπτον μνήμην σε, παράχω τὰ πρὸς σωτηρίαν, ταῖς πρὸς Θεὸν προσβείαις σε. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ ἀσκήσει ἢ μακρῶ πόνῳ, τὸν μοναζὴν βίον ὑποδύς, Στυλιανέ μακάριε, ὁ ἀνιάτων

των Ιατῆρ παθῶν γυνόμενος, μὴ ἐλλείπῃς ἡμᾶς κινδυνόβοντας, ὡς παρέρησαν πρὸς Θεὸν κεκτιμένους, ἀλλ' ἵασαι ἡμῶν τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν ὁμῆ ἢ τῶν σωματῶν, σὲ γὰρ μεσιτεύοντος Θεῷ, ὡς νῦν παρείσασαι πάσις ἀνάγκῃς ἢ θλίψεως, ἢ συμφορῶν ἀπροσδοκῆτων, οἱ σὲ προσάτην ἔχοντες εὐόμεθα, Πάτερ ἀγιώτατε.

Ἦχος, πλ. β'

Τίς μὴ θαυμάσῃ σε ὅσιε, τὴν κατὰ Θεὸν πολιτείαν, ὁλως γὰρ ἠλόγησας τὸ σώματος, ὡς Φθείρεσθαι μέλλοντος, ἢ ὡς ἐν ἄεσματι, ἀρετῶν τῆ τετρακτύϊ ἐποχόμενος, ἀνδραμιες, εἰς ὕψος, ὡσπερ τις ἄλλος Ἡλίας. ἐν δ' ὑποβύξειν ἀγρυπνοῖς τὰ πάθη πρότερον κοιμήσας, θαρσύνων ὑπνωσας, τὸν πᾶσι τοῖς δικαίοις ὀφειλόμενον ὕπνον, ὅθεν ἀγρυπνῶν σε Φύλακα πλετῶμων, εἰ τὴν σεβάσμιόν σε μνήμην, πνευματικῶς πανηγυρίζοντες. Δόξα, Ἦχος, πλ. δ'.

Τὸ τῆς ἡγιασμένης ψυχῆς σε περιβόλαιον, τὸ καρτερικώτατον ἢ ἀπαθές, καὶ πανάσπιλον, ὡς θεῖον θησαυρίσμα, ἢ Παφλαγόνων πόλις Φέρεσσα, ψυχικῶν ἀλλαγμάτων, ἢ σωματικῶν τὴν ῥῆσιν ἐξαίτεται. ἀλλὰ ἢ πᾶς ὁ πρεσβύτην σε, μετὰ πόθε προβαλλόμενος τῇ πανταυίῳ Τριᾷδι, ἢ νῦν παριστάμενος, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ τῶν πίσει ἐκτελέντων, τὴν ἐτήσιόν σε μνήμην, Στυλιανὲ μακάριε.

Θεοτοκίον.

Τὰ θράνα ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη μητέρα ἀνίμψυτε, ἢ ἡμεῖς δοξολογῶμεν τὴν ἀνεξήγησόν σε γόννησιν Θεοτόκε πρέσβυτε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ αἱ συνήθεις δόχαί. Εἰς τὸν εἰχον, εἰχηρὰ προσόμοια. Ἦχ. α'.

Τῶν θρανίων ταγμάτων.

Ἐκ μητρικῆς τῆς νιδύος, ὀφθῆς δοχεῖον Θεῶ, τοῖς ἀρεταῖς δὲ λάμψας, τῆ Χριστῆ τῇ δυνάμει, πανάγε τρισμάχαρ, παρέχεις ἡμῖν, ἱαμάτων χαρίσματα, τοῖς τὴν Φωσφόρον σε μνήμην Στυλιανὲ, μετὰ πόθε ἐορτάζει. Στίχος.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίε ὁ θάνατος τῆ ὅσιε αὐτῆ.

Ταῖς τῆς Τριᾶδος ἀκτίσι περιλαμπόμενος, τῇ θεῖα ἐνεργείᾳ, τὰς λάσεις παρέχεις, τοῖς πίσει σε αἰτῆσι, Στυλιανὲ, ἢ τελῆσι τὴν μνήμην σε, Θεομακάριζε πάτερ θαυματουργέ, θλιβομένων παραμύθιον. Στίχος.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ Φοβέμενος τὸν Κύριον.

Τῆ ἀμπέλωνος ἐργάτης, διὰ τῆς πράξεως, τῶν ὑποταγῶν ἐδέχθῃς, τῆ Χριστῆ Θεοφόρε, διὸ τῆς βασιλείας, τῆς ἀνω λαβῶν, μουσικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως προσβάεις Στυλιανὲ, ὑπὲρ τῶν μακαρίζοντων σε.

Δόξα.

Δόξα Ἦχος β'.

Ὁ ἐκ νιδύος μητρικῆς, καθαγιάσας σε Θεός, σὺδὸς δὲ ἔχρησεν τῆ ἀγία Πνύματος ἀπειράσαστο, τῷ εὐφρόνισματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀειαμπῆ ἀσέα, ἀναδέχας σε, τὰς τῶν θαυμάτων πάντοτε βολὰς ἐκπέμποντα, Στυλιανὲ μακαριε ὡσπερ γὰρ Φοίνιξ ἐν λευκῶν ταῖς αὐλαῖς τῆ Κυρίε σε ἠνθισας, λιβάτιν ἀρεθόμενος δακρυῶν, ἢ καρπὸς ἐνθέος πολυφόρος τῶν ἀρετῶν σε τῷ Κυρίῳ προσφέρειν, ἀλλὰ μὴ ἐλλείπῃς μνημονόειν ἡμῶν, τῶν ἐν πίσει ἢ πόθῳ, ἐπικαλεσμένων σε μακάριε.

Καὶ νῦν, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μὲ.

Ἀπολυτικόν Ἦχ. α'. Τῆς ἐρήμῃς πολίτης.

Καὶ Θεοτοκίον. Τῆ Γαβριὴλ Φθειζαμένη.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, εἰς τὴν α'. εἰχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχ. δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ εὐφρόν.

Ὁ καθαρὸς τῷ καθαρῷ προσελάσας, διὰ σιωτῆς προσεχῆς καὶ ἀγνείας, Στυλιανὲ ἡγιασας τῷ πνεύματι, ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις νῦν, αὐλιζόμενος μέλπεις, ἕμνον τὸν τρισάγιον, τῷ τῶν ὄλων Δεσπότη, πρὸς ὃν δυσώπει ὅσιε ἀεὶ, τῆ ἐλεῆσταις πόθῳ ὑμνῶντάς σε. Δίς. Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμων, ἀμαρτωλοῖ ἢ ταπεινοῖ ἢ προσπέσωμων, ἐν μετανοία κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνιθεῖσα, σπύσσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποσρέψῃς σὲς ὄθλος κενός, σὲ γὰρ ἢ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὴν β'. εἰχολογίαν Καθίσματα, Ἦχ. πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν ἢ λόγον.

Τῶν δακρυῶν τοῖς ὄμβροισι σε τὴν ψυχὴν, καταρδύσας πλεσίως Στυλιανὲ, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, ἢ σαρκὸς ἔξω ἔξῃσας, ἢ βροτὸς ἄρανιος, σαφῶς ἐχηρημάτισας, διανύσας βίον τὸν λίαν ἐπίπονον, ὅθεν ἀνεδέχθῃς, ἐγκαλλώπισμα θεῖον, πατέρων τὸ καύχημα, μοναζόντων τὸ εἰρηγμα, διὸ πίσει βοῶμῶν σοι, πρέσβυτε Χριστῆ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφῃσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζει πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σε. Δίς.

© 20-

Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἰὼν χρεωσικῶς, ὡς ἡ χίρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι δέσπονα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σε· σὺ γὰρ ἔφθης σκέπη, ὁμῶς ἢ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἶψά με ἐξαίρεσα, ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, Φλογιζέσης καμίνου, ῥυθίς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι, Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβέυσσα τῷ σπ̄ Γιώ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα, Ἦχ. γ'. Θείας πίστεως.

Σκότος τίμιον τῷ παναγίῳ, πάτερ Πνεύματος τῆ ὑψηλῆ σε, πολιτεία ἐγένεθαι ἐπιβύβουσε, ἐν ἀπαθείᾳ Φαιδρύνας τὸν βίον σε, καὶ δεομένοις σκορπίσας τὸν πλῆτον σε, ὅθεν ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτθε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεία γέγονας σκίω τῷ λόγῳ, μόνῃ παναγῆ Παρθονομῆτος, τῆ καθαρότητι Ἁγῶ γένης ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ ἐν γενόμενον, ἐξερυπώμενον σαρκὸς πλημμελῆμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβεῖων σε τοῖς ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ ἁ. ἀντίφωνον τῷ δ'. Ἦχε, Προκείμενον,

Ἦχ. δ'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῷ ὅτι αὐτῷ.

Στίχος, Τὴ ἀναποδώσωμιν τῷ Κυρίῳ;

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ζῆται εἰς τὸν ὄρθρον τῷ μεγάλῳ Ἀντωνίῳ τῆ ἰζ'. τῷ Ἰανουαρίῳ. Εἶτα τὸν Ν'. Δόξ. Ταῖς τῷ ὅσιε.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον, Ἦχ. β'.

Τὰς ἱεράς σε κινήσεις τῷ νοῶς, τῶν θείων νόμων τῷ Πνεύματος, πρὸς τήρησιν ποιόμενος, Ἄγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, ἢ ταῖς σελασφόροις σε ἀρεταῖς, τὴς πίστεως σοι προσιόντας, δισεβοφρόνως κατελάμπρινας, τὴς κάμνοντας ποικίλων ἀπειλάτων νοσημάτων, ἢ τῆς πικρῆς τῷ σκότους ἁμαρτίας· ἀπάλλαζον ἐν ἢ ἡμᾶς τὴς τιμῶντάς σε ἐκ πόνου, πάσης ἀνάγκης ἢ θλίψεως, καὶ ψυχικῶν ἀρρώγημάτων, Στυλιανὲ μακάριε.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου Τὸ κύριε ἐλέησον, ἰβ'.

Ἐλέει

Ἐλέει ἢ οἰκτιρημοῖς. Καὶ οἱ κανόνες, τῆς Θεοτόκου πρῶτον εἰς ε'. τῷ ἁγίῳ Στυλιανῷ, εἰς δ'. ἢ τῷ ἁγίῳ Ἀλυπίῳ εἰς δ'. Τῷ δὲ ἁγίῳ Νίκαιῳ ὁ κανὼν ψάλλεται ἐν ταῖς ἀποδείπνοις, Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ὡδὴ, ἁ. Ἦχ. πλ. δ'. ὁ Εἰρμός, Ὑγρὰν διόδδύσας. Πολλοῖς συνεχόμενος. Ὁ κανὼν τῷ ἁγίῳ Στυλιανῷ, ἢ ἢ ἀκροστιχίς.

Τῷ Προδρόμῳ σὲ τὸν μιμητὴν αἰνέσω. Ἰησῶς.

Ποίημα Μητροφάνους Γεηγορᾶ ἐκ Δωδώνης.

Ὡδὴ, ἁ. Ἦχ. δ'. ὁ Εἰρμός, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ Φέγγει τῆς χάριτος, Στυλιανὲ λαμπριώμομος, τὴς πίσει τὴν μνήμην σε, πανηγυρίζοντα, καταλάμπριων, ἢ σκότες ἁμαρτίας, πρεσβεῖς σε λύτρωσαι, Θεομακάριε.

Ὅδον τὴν εἰσάγουσαν, Στυλιανὲ πάτερ ἄδύσας, πρὸς πόλιν τὴν ἄφθαρτον ὁσίων καύχημα, τὸ γὰρ ἅγιον, ὠδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον ἐν τῇ καρδίᾳ σε.

Ἦψσαν ταπεινώσιν, Στυλιανὲ πάτερ ἔοικας, διό σε δεόμεθα οἰκτερον ὅσιε, τὴν ταπεινώσιν, ἡμῶν ἢ τὰς ὀδύνας, πάσας ἐπικέφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Πισόντων ἀνάκλησις, καὶ ἰσαμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις πανάμωμε, ὅθεν σε δεόμεθα, συμπτωθόντα με τὸν νῦν τῆ ἁμαρτία, ἀνέρθωσον Δέσποινα, ὅπως δόξαζώ σε.

Τῷ δὲ ἁγίῳ Ἀλυπίῳ τὸν κανόνα, ζῆται Νοεμβρίῳ, κς'. Καταβασία, Χριστὸς γονῶταί. Ὡδὴ, γ'. Τὴς σὲς ὑμολόγες.

Ῥεόντων τὰ μόνοντα ἢ ἀλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν Στυλιανὲ, Σταυρὸν ἀναλαβόμενος, ἢ ἐν ἀβάτοις ὕρεσιν, ὡς Ἡλιὸς ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Ὁ θόνη ἐωνύμωνος Δεσπότη, νηπίων τοξόματα σοφῆ, τὰ κατὰ σὲ ἀπέδειξας, τῷ πονηρῷ τεχνάσματα, ἢ ἢ ἡμᾶς ἐνίχυσον, ὑπερτερῶν ταῖς πρεσβεῖαις σε.

Δονόμενοι πάθει ποικίλοις, τῆ σκέπῃ προσερχόμενον τῆ σῆ, Στυλιανὲ μακάριε, ἀγίαις μεσιτείαις σε, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν Φιλάνθρωπον.

B

Θεοτο-

Θεοτοχίον.

Ρανίσιν ἔλεες σε Παρθένε, τὸς ἀνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν, ἀμαρτημάτων Πάναγνε, καὶ ἐσβεσμένον ἀναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσῇ λυχνία πανάμωμε. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων. Καθίσματα, Ἦχ. α΄.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Τῷ κόσμῳ τὰ τερπνά, ἐκ καρδίας μισήσας, ἢ μόνον ἐκ ψυχῆς, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον ὤκησας, Θεοφῶρε πατήρ ἡμῶν ἐπιμόνοις δὲ, ταῖς θεωρίαις χολάσας, ὠφθῆς Ἄγγελος, Στυλιανὲ ζῶν ἐν κόσμῳ, διό σε γεραίρομαι. Θεοτοχίον.

Μαρία τὸ σептὸν, τῷ Δεσπότη δοχέον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάρος, δεινῆς ἀπογνώσεως, ἢ πταισμάτων ἢ θλίψεων, σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ἢ βοήθεια, ἢ κραταιὰ προστασία, ἢ σώζεις τὸς δέλους σου.

ᾠδὴ, δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίασον θεῖαν βελήν.

Ὁ σὺ ὑψηλότατα σὺ κατοικῶν, κορυφᾶς δαιμόνων ὑψέμενος, ἐν ταπεινώσει, ἐταπεινώσας σοφῆ, ἢ κατ' αὐτῶν ἠρέσθεις, κλέος μοναζῶν ἢ ἐδραῖωμα.

Μάχηραν ὡς δίσομον τὸν τῷ Χριστῷ, φόβον ὀπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποσάτην, καταβάλλεις πανσεράτι, Στυλιανὲ μακάριε, νίκαις ἱεραῖς κλειζόμενος.

Ὁλος θεῖῳ Πνύματι ὄλωσ Φλεχθεῖς, πάτερ ἀνδρικῶς ἐκαρτέρησας, ἔτισι πλείοις, ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτί σε θεῖα ἰσχύοντα.

ὑπὸ ψυχικῶν ἡμᾶς πάτερ δεινῶν, μάλα δονεμένους ἢ πίσει σε, προσκαλεόμενος, νῦν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς, Στυλιανὲ δειήσει, πρὸς Θεὸν τὸς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Στόμασι ἢ χεῖλεσι τοῖς ἑυπαροῖς, ἀχραντε πολυμῶντες οἱ ὄσλοι σου, σὲ εὐφωμέμεν ἐξελθῆ ἡμᾶς πυρὸς, διλυκῶς Φλογίζοντος, θεῖαις μεσιτείαις σε Δέσπονα.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης, ᾠδὴ, ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐβλάδεις ὅτι, σαῖν ὄδον, ἢ δύσβατον, θεῖαις ἀναβάσει καρδίας, ἢ θεωρίαις

ρίαις ἐμπλατυνόμενος, ἢ θέσει θεέμενος σαφῶς, πόλιν τὴν ἐράνιον, νῦν οἰκῆς ἀγαλλόμενος.

Τῷ κρείττονι ὅσι, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας Φθάσας ἀκρότητα, ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεῖς, θαύματα, ἐξάστια, αὐτῶν ἠναπέφηνας.

Ὀδύνης με λύτρωσαι, κινδύνων τε ἢ θλίψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πόνον, ἢ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβδουσον, πάτερ τὸν Θεὸν Στυλιανὲ, ἔχων ἐπακόντα, τῶν σεπτῶν σου δειήσεων.

Θεοτοχίον.

Νόος μου θεράπδουσον, κινήσεις παναμώμητε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, τῆς ῥαθυμίας τὸ σκότος διώξον, ὅπως ἐν αἰνέσει σε ὑμῶν, τὴν ἀειμακάριον, Θεοτόκε πανύμνητε.

Θεὸς ὢν εἰρήνης. ᾠδὴ, ε΄. Τὴν θεῖαν ταύτην ἢ πάντιμον.

Μαράνας πάθη τῷ σώματος, ὡς δένδρον καθαράθης ὑψίκομον, καρπὸς τὰ θαύματα, ἢ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, Στυλιανὲ ἀγίως Φερων μακάριε.

Ἰσαγγελόν σου μακάριε, τὸν βίον αἰ ἐράνιαν βλέπασαι, τὸν μετὰ σώματος, τάξεις ἐξέστησαν ἄδυσαι, τῷ ἐνοχύσαντί σε δόξα Θεῶ ἡμῶν.

Μετὰ θηρίων τὴν ἔρημον, κατώκεις αὐλιζόμενος ὅτι, Φλογμὸν Ἠλίε τε, καὶ νυκτὸς ψυχῆς ὑπήνεγκας, ὅθεν τρυφᾶς τῆς ἀνω μακαριότητος.

Θεοτοχίον.

Ἡ μὴν πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κινδιδύβει, ἢ χεῖρα ὄρεξον, καὶ πρὸς λιμένας ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας κόρη Θεοχαρίτωτε.

Σπλάγγων Ἰωάν. Κοντάκιον, Ἦχ. δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡς ἀστέρα μέγιστον ἢ Ἐκκλησία, κεκτημένη σήμερον, Στυλιανὸν τὸν θαυμασόν, Φωταγωγέταιν κραυγάσασα, χαίροις πατέρων σεπτῶν ἀγαλλίαμα.

Ὁ οἶκος.

Τὸν ἐκ νηδύος μητρικῆς ἀγιαθόντα, ἢ σκόδος τίμιον τῷ Πνύματος χρηματίσαντα, τὸν τοῖς πένησι τὸν πλετον σκορπίσαντα, ἢ τὴν ἔρημον οἰκήσαντα, τὸν πάντας ἀσχητικῇ διαγωγῇ ὑπερβαλόντα, τῶν Παφλαγόνων τὸ μέγα κλέος, Στυλιανὲ

των πάντων ἀπολύτρωσιν, ἢ Θεῶ βασιλείας οἰκείωσιν.

Σὺ τὸ ἱερὸν, ἢ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, ἢ φλέγει εἰς τὴν δαιμόνων πάντοτε, Στυλιανὲ μακάριε τῇ θείᾳ χάριτι, ἀναβλύζου πᾶσι τὰ ἰάματα, τοῖς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζουσιν.

Ὅντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σε Δέσποτα, ἔς ἀπεφῆνω εἰπὼν, πᾶς πισθίων εἰς ἐμὲ, ἢ μείζονά με ἔργα ἐργάσεται, ἰδὲ ἢ ζῶν τὰ πάθη ὁ Στυλιανὸς ἡμῶν ἐξιάται, ἢ θανὼν ἐπαύεται, τὰ ποικίλα ἐργάζεσθαι θαύματα.

Τριαδικόν

Ὑψίσε Θεέ, Τῆς ἢ Παράκλητε Τριάς ὁμότιμε, Φῶς τὸ ἀδιάφρετον, ἀνάκτων κράτος ἢ καταφύγιον· τῷ βασιλεῖ συμμάχησον Στυλιανῆ ταῖς δόξαις, τῇ δὲ πόλει, ἄσειον ἀκλόνητον, εἰρηνοῖαν παράχου κατάστασιν.

Θεοτοκίον.

Σῶτόν με ἀγνή, σωτήρα κυήσασα, ἢ πανοικτίρμονα, οἴκτειρον τὸν δαλόν σε, πρὸς μετανοίας ὁδὸς κατόρθωσον, τῆς πονηρῆς τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσων ποιήσον, τῆς αὐτῆς με, λύτρωσαι κακώσεως, Θεοτόκε πιστῶν ἢ βοήθεια.

Μυσήριον. Ἐξαποσελάριον, ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

ὑπέρτερον ἢ τῆ νόος, ἢ καρτερία σε πάτερ, διὸ ἢ μιδὲς μείζονας, ἐκ Θεῶ ἐκομίσω, Στυλιανῆ Θεοφόρε, τῶν ὁσίων σύσκηνη, ἢ νόων τῶν κεράνιων, τῆς τιμῶντάς σε πιστῶς τῆς ἀτιμίας τῶν παθῶν, ἔυσται ταῖς σαῖς μισιτείαις.

Ἔτερον τῆ ἁγίῃ Ἀλυπίῃ, Γνωαῖκες ἀκροτίδητε.

Ἀγῶνας ὑπὲρ ἀνθρώπων, μετήλθες πάτερ ὅσιε, τῇ τῆ Χριστῷ διωασείᾳ, πενήτην ὄντα πρὸς τρισὶ γὰρ, ἔτεσιν ἐπὶ κίονος, ἐξῆς σοφῆ Ἀλυπίε, πάντοθεν, πιεζόμενος, ἢ νῦν τὸ ἔχατον μάκαρ, τῶν ἀγάθων πάντων εὖρες.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Καὶ χειρικῶς ἀσπάζομαι, ἢ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω τίσει ἢ πτόθῳ, τῇ παναχράντῳ ἢ θείᾳ, εἰκόνι σε. Πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζου, ἢ τῶν σωμάτων Δέσποτα, ἰάματα τοῖς ὑμῆσι, σε Θεοτόκου κυρίως.

Εἰς τῆς αἰῶνες, πᾶτα πνοῇ, ἰσῶμεν εἰχες, δ'. δ' ὑπερέντες τὸ ἄ. ἢχ. πλ. δ'. Ὡ. τῆ παραδόξου θαύματος.

Ὅσιε πάτερ Θεοπέσιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τὴν ψυχὴν καθηράμενος, καὶ τὸν νῦν τῇ χάριτι, φωτιδῆς τῆ παντάνακτος, τῆ κόσμου πᾶσαν, τὴν ματαιότητα, σοφῶς παρήλθες, καὶ ἐτραυμάτισας, τῷ τῆς ἀτκήσεως, βέλει τὸν ἀντίπαλον Στυλιανῆ, ὅθῳ σε γεραίρομαι, θεοῖς ἐν ἄσματιν.

Ὅσιε πάτερ Θεοπνύσε, ὁ ἐκ νηδύος μητρὸς, προσγνωθῆς Θεῷ ἅγιος, ὁ θηλάσας ἄρτια, ἐγκρατείας τὸ ἥδυσμα, ταῖς πρὸς τὸν πλάσιν θείαις πρεσβείαις σε, ἀμαρτανόντων, γὰρ ἐπίσκεψις, παύων τὸν κλύδωνα, τῶν παθῶν τῶν δέλων σε, Στυλιανῆ, πῖσαι προσερχόντων σοι, μακαριώτατε.

Νόμον τῆ Πνύματος ὅσιε, ἀντιτιθείς τῆς σαρκὸς, ὡς σοφὸς νόμον ἔσβεσας, ἄπασαν τὴν ἐφῆσιν, προσερέσας πανόλβιε, πρὸς τὸν Χριστὸν σε, ὄνπερ ἐπόθησας, ὡσπερ δὲ μῦρον, τῆ ἀγιάσματος, τῶν σῶν ἀσκήσιων, εἰς ὁσμὴν συντέθειται τῆ σε Θεῷ, ἀρωμάτων ὅθῳ σε, τὴν μνήμην σέβομεν.

Δόξα Ἦχος πλ. ἄ.

Ὅσιε Στυλιανῆ, σὲ τὴν σενὴν ἢ τεθλιμμένην τρίβον, ἐξ ἀπαλῶν οὐχῶν διήνυσας ἀπῆλαιον γὰρ ἀνήλιον οἰκήσας, ὑπὲρ ἥλιον ἐλαμψας, τῆ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, ἐπιποθῶν τὴν βασιλείαν ἰδεῖν ἢ ἀπολαῦσαι, ἧς ἐν μετοχῇ γεγονώς συνουλίῃ νῦν τοῖς χοροῖς τῶν ἀσωμάτων· διὸ πρέσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὁρατῶν ἐχθρῶν ἢ ἀορατῶν, πολεμίων τε ἀθῶν, ἢ παντοίων νόσων ψυχοφθόρων, τῆς ἐτήσιως τιμῶντας, τὴν πανσέβασον μνήμην σε.

Καὶ

Καὶ νῦν Θεοτοχίον .

Μαχαρίζομέν σε Θεότοχε Παρθένε , καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος ,
τὴν πόλιν τὴν ἄσειον, τὸ τεῖχος τὸ ἀξήρηκτον, τὴν ἀξέραγῃ προσασίαν, ἢ κη-
ταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

Δοξολογία μεγάλη, ἢ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τυπικὰ
καὶ ἐκ τῆ κανόνος τῆ Ἁγίης Ὡδῆ γ'. καὶ
ς'. Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῆ ἰζ'. τῆ Ἰαννουαρίᾳ
τῆ ἁγίης Ἀντωνίης, τῆς Λειτουργίας.
Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσμων.

τέλος ἢ τῷ Θεῷ Δόξα.

